

Αρ.ΣΕ: 1509-23

5 Ιουλίου 2023

Πρόεδρο και μέλη
Κοινοβουλευτικής Επιτροπής
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών και Γυναικών

**Κοινοβουλευτική Επιτροπή
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών και Γυναικών
Δευτέρα, 3 Ιουλίου 2023 και ώρα 10.15 π.μ.**

**Συζήτηση θεμάτων εγγραφέντων με τη διαδικασία του αυτεπαγγέλτου
(Κανονισμός 41Α):**

10.15 π.μ. – Β Θέμα. Ενημέρωση για την Εθνική Στρατηγική και το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών 2023-2028, καθώς και για την απόφαση για διατήρηση επιφύλαξης της Κυπριακής Δημοκρατίας επί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών.

*(Αυτεπάγγελτη εξέταση έπειτα από εισήγηση των κ. Γιώργου Κουκουμά, Ειρήνης Χαραλαμπίδου, Φωτεινής Τσιρίδου και Ρίτας Θεοδώρου Σούπερμαν)
(13.03.2023)*

(Αρ. Φακ. 23.04.040.018-2023)

Έναρξη της συζήτησης.

Αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, και σε συνέχεια της συζήτησης που διεξήχθηκε στην εν λόγω κοινοβουλευτική συνεδρία, σας υποβάλλουμε και γραπτώς τις θέσεις της ΣΕΠΚΒΟ, ως ακολούθως:

Προϋπολογισμός & Χρονοδιαγράμματα

Αναφορικά με τον προϋπολογισμό, τα χρονοδιαγράμματα, καθώς και την πολιτική δέσμευση υλοποίησης της Στρατηγικής, η ΣΕΠΚΒΟ θεωρεί ότι αυτό επαφίεται στο Συντονιστικό Φορέα και τη διαβούλευση που θα διεξάγει με τα εμπλεκόμενα υπουργεία/ φορείς, ώστε να καθοριστούν προτεραιότητες υλοποίησης των δράσεων για το εκάστοτε έτος.

Επιφυλάξεις επί των άρθρων 30 (2) και 59 που έθεσε η Κυπριακή Δημοκρατία κατά την υπογραφή της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης

Άρθρο 30(2) Αποζημίωση

«Κατάλληλη κρατική αποζημίωση θα δίδεται σε εκείνους που έχουν υποστεί σοβαρό σωματικό τραυματισμό ή βλάβη στην υγεία τους, στο βαθμό που η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές όπως δράστης, ασφάλεια ή υγειονομικές και κοινωνικές παροχές που χρηματοδοτούνται από το κράτος. Αυτό δεν αποκλείει τα Μέρη από το να διεκδικήσουν επιστροφή για αποζημίωση που δόθηκε από το δράστη, εφόσον δόθηκε η ανάλογη βαρύτητα στην ασφάλεια του θύματος.»

Θέση της ΣΕΠΚΒΟ

Το δικαίωμα της αποζημίωσης θυμάτων, στην κυπριακή νομοθεσία, ήδη καλύπτεται από τον περί Αποζημίωσης Θυμάτων Βίαιων Εγκλημάτων Νόμος του 1997 (51(I)/1997), σύμφωνα με τον οποίο το κράτος αναλαμβάνει την υποχρέωση να εξασφαλίσει την ελάχιστη αποζημίωση σε θύματα βίαιων εγκλημάτων που διαπράττονται στην επικράτεια του, σε περίπτωση που δεν μπορούν να εξασφαλίσουν αποζημίωση από το δράστη ή από άλλες πηγές.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 (Έννοια βίαιου εγκλήματος) του Νόμου του 1997 (51(I)/1997):

«3.-(1) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου βίαιο έγκλημα σημαίνει κάθε αδίκημα που διαπράττεται στην Κυπριακή Δημοκρατία εκ προθέσεως και ενέχει το στοιχείο της βίας και από το οποίο προκαλείται άμεσα θάνατος, σοβαρή σωματική βλάβη ή κλονισμός της υγείας και περιλαμβάνει οποιοδήποτε από τα αδικήματα που αναφέρονται στον Πίνακα, από το οποίο προκαλείται άμεσα θάνατος, σοβαρή σωματική βλάβη ή κλονισμός της υγείας.

(2) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να τροποποιεί τα αδικήματα που περιέχονται στον Πίνακα του παρόντος Νόμου προσθέτοντας ή αντικαθιστώντας οποιοδήποτε άλλο αδίκημα εντός της έννοιας του εδαφίου (1) με κανονισμούς που κατατίθενται στη Βουλή των Αντιπροσώπων σύμφωνα με το άρθρο 8.»

ΠΙΝΑΚΑΣ

(Άρθρο 3 του Νόμου)

(Αδικήματα κατά παράβαση των πιο κάτω άρθρων του Ποινικού Κώδικα, Κεφ.154)

Φόνος εκ προμελέτης:	(Άρθρα 203 και 204)
Απόπειρα φόνου:	(Άρθρο 214)
Βιασμός:	(Άρθρο 144)
Απόπειρα βιασμού:	(Άρθρο 146)
Απαγωγή:	(Άρθρο 148)
Απαγωγή θήλεος ηλικίας κάτω των δεκαέξι ετών:	(Άρθρο 149)
Πράξεις που αποσκοπούν στην πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης:	(Άρθρο 228)
Βαριά σωματική βλάβη:	(Άρθρο 231)
Απόπειρα σωματικής βλάβης με εκρηκτικές ύλες:	(Άρθρο 232)
Κακόβουλη χορήγηση δηλητηρίου:	(Άρθρο 233)
Τραυματισμός:	(Άρθρο 234)
Επίθεση προκαλούσα σωματική βλάβη:	(Άρθρο 243)
Άλλες επιθέσεις:	(Άρθρο 244)
Αδικήματα κατά της προσωπικής ελευθερίας:	(Άρθρα 245-254)
Εμπρησμός:	(Άρθρο 315)

Συνεπώς, τ' αδικήματα βίας κατά των γυναικών καλύπτονται από τον πίνακα του άρθρου 2 του Νόμου του 1997 (51(I)/1997).

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 4 (Περιπτώσεις καταβολής αποζημιώσεων) του Νόμου του 1997 (51(I)/1997):

«4.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου **καταβάλλονται από το Κράτος αποζημιώσεις** όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 6 σε θύματα βίαιων εγκλημάτων ή σε εξαρτωμένους από αυτά, στις περιπτώσεις όπου-

(α) **Το θύμα ή οι εξαρτώμενοι δεν μπορούν** για οποιοδήποτε λόγο, να εξασφαλίσουν αποζημίωση από το δράστη και

(β) **δεν παρέχεται αποζημίωση από άλλες πηγές, ή η αποζημίωση που παρέχεται είναι μικρότερη** από την αποζημίωση που προνοείται στο άρθρο 6:

Νοείται ότι αποζημίωση δυνάμει του παρόντος Νόμου καταβάλλεται ακόμη και αν ο δράστης δε δύναται να διωχθεί ή τιμωρηθεί:

Νοείται περαιτέρω ότι, όταν η αποζημίωση που διατίθεται από άλλες πηγές είναι μικρότερη από την αποζημίωση όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 6 του παρόντος Νόμου, **το Κράτος συμπληρώνει τη διαφορά.**

(2) Δεν καταβάλλεται αποζημίωση δυνάμει του παρόντος Νόμου στην περίπτωση όπου-

(α) Πρόσωπο κατέστη θύμα εντός της έννοιας του παρόντος Νόμου λόγω της δικής του εγκληματικής ενέργειας ή

(β) το θύμα είναι αναμιγμένο στο οργανωμένο έγκλημα, περιλαμβανομένης της διακίνησης ναρκωτικών, ή σε οποιοδήποτε άλλο αδίκημα με βάση τις διατάξεις του περί Συγκάλυψης, Έρευνας και Δήμευσης Εσόδων από Ορισμένες Εγκληματικές Πράξεις Νόμου ή είναι μέλος οργάνωσης η οποία εμπλέκεται σε εγκλήματα βίας, ακόμα και αν το βίαιο έγκλημα του οποίου κατέστη θύμα είναι άσχετο με τις πιο πάνω εγκληματικές ενέργειες ή δεν έχει ανάμειξη

(γ) το βίαιο έγκλημα δεν καταγγέλθηκε στην Αστυνομία εντός πέντε ημερών αφ' ότου έλαβε χώρα ή, εάν δεν ήταν εύλογα δυνατό να καταγγελθεί εντός της περιόδου αυτής, εντός πέντε ημερών αφ' ότου ήταν εύλογα δυνατή η καταγγελία

(δ) το θύμα ή ο αιτητής κατά τη γνώμη του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας παρέλειψε ή αρνήθηκε να συνεργασθεί πλήρως με την Αστυνομία ή άλλη Αρμόδια Αρχή.»

Το άρθρο 4 του Νόμου του 1997 (51(I)/1997) αναφέρει πολύ συγκεκριμένα και σε ποιες περιπτώσεις καταβάλλονται αποζημιώσεις από το Κράτος, λειτουργώντας ως δικλείδα ασφαλείας σε περιπτώσεις ενδεχόμενης κατάχρησης.

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 6 (Καταβαλλόμενες αποζημιώσεις) του Νόμου του 1997 (51(I)/1997):

«6. Οι καταβαλλόμενες αποζημιώσεις περιλαμβάνουν, ανάλογα με την περίπτωση-

(i) **Δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη** στα Δημόσια Ιατρικά Ιδρύματα και Υπηρεσίες μέχρι ποσού £1.000

(ii) **επίδομα ασθενείας**, σε περίπτωση προσωρινής ανικανότητας για εργασία, ίσο με το πλήρες βασικό επίδομα ασθενείας που καταβάλλεται με βάση τον περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμο, για περίοδο μέχρι έξι μήνες

(iii) **σύνταξη ανικανότητας**, σε περίπτωση μείωσης της ικανότητας προς εργασία, κατά ποσοστό που θα παρείχε δικαίωμα σε σύνταξη ανικανότητας με βάση τον περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμο. Το ύψος της σύνταξης ανικανότητας θα είναι ίσο, ανάλογα με το βαθμό μείωσης της ικανότητας προς εργασία, με το αντίστοιχο ποσοστό επί της πλήρους βασικής σύνταξης, που καταβάλλεται με βάση τον περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμο

(iv) σύνταξη στους εξαρτημένους σε περίπτωση θανάτου του θύματος, το ύψος της οποίας θα είναι ίσο με το ύψος, ανάλογα με την περίπτωση, της πλήρους βασικής σύνταξης χηρείας ή επιδόματος ορφανίας, που προβλέπονται στον περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμο
(v) έξοδα κηδείας μέχρι του ποσού του βοηθήματος κηδείας που καταβάλλεται με βάση τον περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμο.»

Όπως προκύπτει από το άρθρο 6 του εν λόγω Νόμου, οι καταβαλλόμενες αποζημιώσεις από την Κράτος είναι πολύ συγκεκριμένες που δεν αφήνουν οποιαδήποτε περιθώρια ενδεχόμενης κατάχρησης από τα θύματα. Αδιαμφισβήτητα, υπάρχει η ανάγκη εκσυγχρονισμού του Νόμου του 1997 (51(I)/1997) με τις ανάλογες τροποποιήσεις (π.χ. το άρθρο 6 να περιλαμβάνει και το δικαίωμα της Νομικής Αρωγής) με τη δημιουργία Κανονισμών προς αποτελεσματικότερη εφαρμογή του Νόμου, και πρωτίστως προς αποφυγή ταλαιπωρίας και επαναθυματοποίησης των θυμάτων βίας.

Το Υπουργικό Συμβούλιο (Αρ. Απόφασης: 94.419 και ημερ.15/02/2023) αποφάσισε να διατηρήσει την επιφύλαξη επί του άρθρου 30(2) της Σύμβασης, και να εξουσιοδοτήσει την Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως να προβεί, μετά από διαβούλευση με το Υπουργείο Οικονομικών, στη διενέργεια μελέτης, εντός 6 μηνών, για το ενδεχόμενο οικονομικό κόστος που θα προκύψει για την Κυπριακή Δημοκρατία στην πιθανή άρση της επιφύλαξης επί του άρθρου 30 (2) της Σύμβασης. Η ΣΕΠΚΒΟ δεν κατανοεί την εν λόγω Υπουργική Απόφαση, ούτε το πώς μπορεί να διενεργηθεί μια τέτοια μελέτη υπολογιζόμενου οικονομικού κόστους, δεδομένου ότι αντιμετωπίζουμε το διαχρονικό φαινόμενο απόσυρσης των υποθέσεων βίας κατά γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας που φτάνουν στα δικαστήρια λόγω του ότι τα θύματα δεν καταθέτουν και δεν συνεχίζουν την ποινική διαδικασία. Μάλιστα πρόσφατα, στις 08/06/2023, η Νομική Υπηρεσία πραγματοποίησε συνάντηση με τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες, αναφορικά με το εν λόγω θέμα. Τονίζεται ότι οι πρόνοιες του Νόμου του 1997 (51(I)/1997) ικανοποιούν πλήρως τις ανάγκες του άρθρου 59 της Σύμβασης, αλλά και τις ανησυχίες της Κυπριακής Δημοκρατίας, λόγω του ότι οι αποζημιώσεις του Κράτους προς τα θύματα είναι πολύ συγκεκριμένες και έχουν συμπληρωματικό ρόλο.

Άρθρο 59 – Καθεστώς διαμονής

«1. Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα το οποίων το καθεστώς διαμονής εξαρτάται από εκείνο του/της συζύγου ή συντρόφου όπως αναγνωρίζεται από την εσωτερική νομοθεσία, σε περίπτωση λύσης του γάμου ή της σχέσης, λαμβάνουν σε περίπτωση ιδιαίτερα δύσκολων συνθηκών, κατόπιν αίτησης, αυτόνομη άδεια διαμονής ανεξάρτητα από τη διάρκεια του γάμου ή της σχέσης. Οι όροι που σχετίζονται με την παραχώρηση και τη διάρκεια της αυτόνομης άδειας διαμονής καθορίζονται από την εσωτερική νομοθεσία.

2. Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα μπορούν να πετύχουν διακοπή των διαδικασιών απέλασης που ξεκίνησαν σε σχέση με καθεστώς διαμονής που εξαρτάται από εκείνο του/της συζύγου ή συντρόφου όπως αναγνωρίζεται από την εσωτερική νομοθεσία, για να τους δώσουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν αίτηση για αυτόνομη άδεια διαμονής.

3. Τα Μέρη θα εκδώσουν ανανεώσιμη άδεια διαμονής σε θύματα, σε μία από τις παρακάτω δύο περιπτώσεις ή και στις δύο: (α) στην περίπτωση που η αρμόδια αρχή θεωρήσει ότι η διαμονή τους είναι απαραίτητη λόγω της προσωπικής τους κατάστασης, (β) στην περίπτωση που η αρμόδια αρχή θεωρήσει ότι η παραμονή τους είναι απαραίτητη για το σκοπό της συνεργασίας τους με τις αρμόδιες αρχές για την έρευνα ή τις ποινικές διαδικασίες.

4. Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα αναγκαστικού γάμου που μεταφέρθηκαν σε άλλη χώρα με σκοπό το γάμο και που, ως αποτέλεσμα,

έχασαν το καθεστώς διαμονής τους στη χώρα όπου κατοικούν συνήθως, μπορούν να το επανακτήσουν.»

Θέση της ΣΕΠΚΒΟ

Ο εκφοβισμός για απέλαση/ απώλεια του καθεστώτος διαμονής αποτελεί ισχυρό εργαλείο για τους δράστες, γι' αυτό και οι πλείστες αλλοδαπές γυναίκες τρίτων χωρών θύματα βίας, των οποίων το καθεστώς παραμονής εξαρτάται από εκείνο του δράστη, παραμένουν εγκλωβισμένες σε βίαιες σχέσεις. Το άρθρο 26(2)(γ) για τη «Διατήρηση του δικαιώματος διαμονής από τα μέλη της οικογένειας σε περίπτωση διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου», του περί του Δικαιώματος των Πολιτών της Ένωσης και των Μελών των Οικογενειών τους να Κυκλοφορούν και να Διαμένουν Ελεύθερα στη Δημοκρατία Νόμου του 2007 (7(Ι)/2007), εφαρμόζει επιλεκτικά το άρθρο 59 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, διότι δεν καλύπτει μετανάστριες συζύγους Κυπρίων πολιτών. Επίσης, οι Περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Κανονισμοί που παρέχουν την εξουσία στον Υπουργό Εσωτερικών να χορηγεί ειδική άδεια σε οποιοδήποτε πρόσωπο, αν αυτό κρίνεται θεμιτό [Κανονισμός 15 παρ. (1)(β) και (4)], λειτουργούν επιλεκτικά/ αποσπασματικά και δεν επιλύουν το πρόβλημα στην ολότητα του, διότι αφορούν αιτήματα τα οποία εξετάζονται από το Υπουργείο ανά περίπτωση ξεχωριστά, και μετά λαμβάνεται η οποιαδήποτε απόφαση, χωρίς συγκεκριμένα κριτήρια/ προϋποθέσεις.

Η ενδεχόμενη κατάχρηση του άρθρου 59 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, δεν μπορεί να συνεχίσει ν' αποτελεί κρατικό επιχείρημα συνέχισης της επιφύλαξης. Ως εκ τούτου, η ΣΕΠΚΒΟ εισηγείται την άρση της εν λόγω επιφύλαξης, αφού προηγουμένως προηγηθεί η τροποποίηση του άρθρου 26(2)(γ) Νόμου του 2007 (7(Ι)/2007), ώστε:

- να καλύπτει όλες τις μορφές βίας που προνοεί ο Νόμος του 2021 (Ν. 115(Ι)/2021),
- να καλύπτει και μετανάστριες συζύγους Κυπρίων πολιτών,
- να καλύπτει και μετανάστριες χωρίς έγγραφα,

στη βάση κριτηρίων/ προϋποθέσεων (π.χ. προσκόμιση βεβαίωσης ότι το θύμα έλαβε υπηρεσίες από το Σπίτι της Γυναίκας, καταγγελία στην αστυνομία, κλπ) τα οποία θα λειτουργήσουν ως δικλείδες ασφαλείας για τυχόν καταχρήσεις.

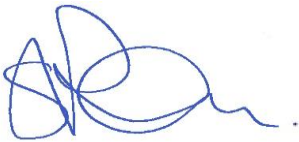
Θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι η Κύπρος έχει την υποχρέωση να εφαρμόσει τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης για όλες τις γυναίκες θύματα βίας, ανεξαρτήτου καθεστώτος διαμονής. Οι αποσπασματικές εφαρμογές της Σύμβασης την καθιστούν μη εφαρμόσιμη, τα θύματα παραμένουν αβοήθητα και αφήνουν την Κυπριακή Δημοκρατία εκτεθειμένη.

Το Υπουργικό Συμβούλιο (Αρ. Απόφασης: 94.419 και ημερ.15/02/2023), ναι μεν, αποφάσισε την άρση της επιφύλαξης επί του άρθρου 59 της Σύμβασης, χωρίς ωστόσο να δώσει εξουσιοδότηση στην Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως να προβεί, μετά από διαβούλευση με το Υπουργείο Εσωτερικών, στην ετοιμασία σχετικής Εγκυκλίου, ώστε να περιγράφεται αναλυτικά η όλη διαδικασία για το θέμα.

Ως εκ τούτου, η ΣΕΠΚΒΟ εισηγείται τα κάτωθι:

- ο την άρση της επιφύλαξης του άρθρου 30(2) προς πλήρη εναρμόνιση με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, καθώς και τον εκσυγχρονισμό/ τροποποίηση του Νόμου του 1997 (51(Ι)/1997) για αποτελεσματική εφαρμογή του Νόμου, και προς αποφυγή της τλαιπωρίας και επαναθυματοποίησης των θυμάτων βίας.
- ο την ετοιμασία σχετικής Εγκυκλίου από το Υπουργείο Εσωτερικών αναφορικά με την άρση της επιφύλαξης επί του άρθρου 59 της Σύμβασης, ώστε να περιγράφεται αναλυτικά/ συγκεκριμένα η όλη διαδικασία (και να σταματήσει η λήψη τέτοιων αποφάσεων να επαφίεται στη κρίση του εκάστοτε Υπουργού στη βάση ανθρωπιστικών λόγων).

Η ΣΕΠΚΒΟ είναι στη διάθεση του Συντονιστικού Φορέα, καθώς και όλων των εμπλεκόμενων υπουργείων/ υπηρεσιών/ ΜΚΟ για συνεργασία/ συνδρομή/ στήριξη στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της.

Σουσάνα Παύλου
Πρόεδρος Συμβουλευτικής Επιτροπής
Πρόληψης και Καταπολέμησης της Βίας στην Οικογένεια (ΣΕΠΚΒΟ)

Κοιν.: - Πρόεδρο Βουλής
- Πρόεδρο και Μέλη Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Νομικών, Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως
- Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας
- Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως
- Υπουργό Εσωτερικών
- Υφυπουργό Κοινωνικής Πρόνοιας

Απόσπασμα από τα Πρακτικά της Συνεδρίας του Υπουργικού Συμβουλίου Ημερομηνίας 15/2/2023

Ισχύς επιφυλάξεων που έθεσε η Κυπριακή Δημοκρατία κατά την υπογραφή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών (Σύμβαση Κωνσταντινούπολης).

Αρ. Απόφασης

94.419

Το Συμβούλιο αποφάσισε:

- α) Να εγκρίνει τα ακόλουθα σε σχέση με τις επιφυλάξεις που έθεσε η Κυπριακή Δημοκρατία κατά την υπογραφή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών (Σύμβαση Κωνσταντινούπολης):
 - i) Τη διατήρηση της επιφύλαξης επί του άρθρου 30(2) της Σύμβασης, που αφορά στην Κρατική Αποζημίωση στα θύματα.
 - ii) Την άρση της επιφύλαξης επί του άρθρου 44(1ε), (3), (4) της Σύμβασης, που αφορά στη Δικαιοδοσία.
 - iii) Την άρση της επιφύλαξης επί του άρθρου 59 της Σύμβασης, που αφορά στο καθεστώς διαμονής των θυμάτων.
- β) Να εξουσιοδοτήσει την Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως να προβεί, μετά από διαβούλευση με το Υπουργείο Οικονομικών, στη διενέργεια μελέτης, εντός έξι μηνών, για το ενδεχόμενο οικονομικό κόστος που θα προκύψει για τη Δημοκρατία από πιθανή άρση της επιφύλαξης του άρθρου 30(2) της Σύμβασης.